

Publicerad 2006-06-04 23:05 av stefan.g

Tyst....

Öppnade ögonen alldeles för tidigt. Min egen suckan över att ha vaknat hördes som en enda stor rossling. Allt annat var tyst. Jag öppnade fönstret och luktade på den sena natten, det vart tyst. Trots att dofterna nästan skrek och gjorde en himmelsk resa, så var allting tyst. Täcket kunde nästan förmå sig att viska,\" kom och lägg dig\". Men det var tyst, inte ens magen kurrade med sin ilande känsla, i hopp om att fylla nåt enstaka behov. Tystnaden nästan irriterad och infekterade denna natt med sin påtagliga närvaro. Jag kände mig nästan tvungen att säga nåt, göra nåt. Mitt desperata försök att väcka tystnaden, avbröts plötsligt av grannen mitt emot, som stod och hängde ut från balkongen. Med sina fingrar runt en halvt utbrunnen ciggarett, viftade han stilla med sin hand. Gesten var uppenbar.....\"tyst\".

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren stefan.g med Poeter.se id #8785 innehar upphovsrätten